

fremmest vil lægge Vægten paa i denne Sag, er, at der fra tidligere Tid foreligger saadanne Tilsagn og Løfter fra de forskellige Ministres Side, at det forekommer mig højst uheldigt, at denne Sag vedblivende holdes hen. Der er utvivlsomt givet et Løfte fra Indenrigsminister Bardenfleths Side til den Deputation, som i sin Tid forhandlede med ham om denne Sag. Naar Sagen ikke blev ordnet det Aar, endskønt Indenrigsminister Bardenfleth havde bundet sig dertil, laa det i, at der var indkommet en Modadresse fra en Del af Befolkningen i Sognene, som mente sig brøstholdne ved, at der oprettedes en saadan regnskabsførende Holdeplads, jeg tror navnlig, fordi de vare bange for de Udgifter, det vilde medføre for Kommunen med Hensyn til Adgangsvejene og paa anden Maade. Denne Bevægelse gav Anledning til, at Ministeren trak sig tilbage, men da Sagen blev nærmere drøftet inden for den paagældende Kommune, viste det sig, at denne Modadresse maatte have beroet paa en Misforstaaelse, i hvert Fald blev den udtrykkelig tilbagetagen, og Sagen stod altsaa saaledes, at man paa ny maatte betragte Ministeren som bunden ved sit Tilsagn. Jeg har heller ikke kunnet opfatte den sidste højtærede Indenrigsministers Udtalelse i Fjor anderledes, end at ogsaa han har givet et Tilsagn om at ville fremme denne Sag. Jeg har ikke heller, saa lidt som den ærede Ordfører, kunnet opfatte den højtærede Ministers Udtalelse som Spøg, jeg har virkelig maattet opfatte den som en Tilslutning til Sagen. Denne Sag staar altsaa saaledes, at jeg tror, at selv om den højtærede Minister maatte finde, at der er mindre gode reelle Grunde til at imødekomme Andragendet — og jeg maa efter den højtærede Ministers Udtalelse i Udvalget antage, at det er Tilfældet — saa tror jeg, at det vilde være rigtigt for den højtærede Minister at sige: I denne Sag have mine Forgængere bundet sig paa saadan Maade og givet den paagældende Befolkning saa gode Grunde til at antage, at Regeringen vil fremme denne Sag, at det er bedst for alle Parter, at den kommer ud af Verden, og jeg vil tilføje, at Administrationen ikke ret vel kan staa sig ved, naar der er givet saa stærke Tilsagn som her, Aaret efter at slaa en fuldstændig Streg derover. Det er en berettiget Forventning, der er vakt, og jeg tror, det vilde være fuldkommen rigtigt og det eneste rigtige at imødekomme denne berettigede Forventning.

Dalsgaard: Under Nr. 14 i Betænkningen staar der anført et Andragende, der er indsendt til Tinget fra Ørre-Simmelkær m. fl. Sogneraad samt Skive Byraad m. fl. om Anlæg af en Statsbane fra Skive til Herning, eventuelt Anlæg af en Sidebane fra et Punkt paa Viborg—Herning-Banen til Skive. Dette Andragende er ikke blevet foreslaaet henvist af Finansudvalget, men derimod have flere Medlemmer sammen med mig uden for Betænkningen foreslaaet dette Andragende henvist til Ministeren for de offentlige Arbejder. Og paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg tillade mig at begrunde dette Forslag med et Par Ord.

Mellem de 4 Byer Skive, Viborg, Herning og Holstebro, ligger, som et Blik paa Kortet vil overbevise enhver om, et mange Kvadratmile stort jernbanetomt Rum. De Egne, der ligge der, høre ganske vist ikke til Danmarks frugtbarste, men det er dog alligevel saaledes, at store Dele af disse Egne have ikke ganske ringe Fremtidsmuligheder, naar den store Trang til bedre Kommunikationsmidler, som de nu lide under, kunde blive afhjulpen. Men denne Trang kan jo kun fyldestgørende afhjælpes ved Anlæg af en Bane. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa at udvikle, hvilken Betydning paa forskellig Maade det vil kunne have for disse Egne, at en Bane bliver anlagt der, jeg anser ikke dette for fornødent, ærede Medlemmer vilde ogsaa uden Paavisning deraf fra min Side være saa temmelig klare over dette, og jeg kan i øvrigt ogsaa i den Henseende henvise til de Oplysninger, som i Andragendet ere givne desangaaende. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, hvad ogsaa et Blik paa Kortet vil overbevise om, at denne Egns Jernbanetrang bedst kan blive afhjulpen, naar der bliver anlagt en Jernbane fra Skive til Herning, og det er derfor ogsaa det, som Andragendet principalt gaar ud paa. Men da der i Fjor blev vedtaget, at der skulde anlægges en Bane fra Viborg til Herning, saa vilde den omtalte Egns Jernbanetrang dog ogsaa i nogen Maade kunne blive afhjulpen, naar Viborg—Herning Banen fik en saadan Retning, at der kunde blive anlagt en Sidebane fra et Punkt paa denne ind til Skive. Viborg-Banen skulde da helst gaa noget nord om Karup hen efter Simmelkær, der ligger noget Nord for Herning, og saa dreje ned til Herning. Naar Viborg—Herning-Banen fik en saadan Retning, vilde der ret passende kunne anlægges en Sidebane fra et Punkt